

Biroul permanent al Senatului

410 , 20.10.2025

CONSILIUL LEGISLATIV

Biroul permanent al Senatului

396 , 14.10.2025

AVIZ

referitor la propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr.132/1999 privind înființarea, organizarea și funcționarea Consiliului Național al Calificărilor și al Formării Profesionale a Adulților

Analizând propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr.132/1999 privind înființarea, organizarea și funcționarea Consiliului Național al Calificărilor și al Formării Profesionale a Adulților (b396/10.09.2025), transmisă de Secretarul General al Senatului cu adresa nr. XXXV/5113/15.09.2025 și înregistrată la Consiliul Legislativ cu nr. D737/17.09.2025,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art. 2 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 73/1993, republicată, și al art. 29 alin. (4) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează negativ propunerea legislativă, pentru următoarele considerente:

1. Propunerea legislativă are ca obiect modificarea și completarea Legii nr. 132/1999 privind înființarea, organizarea și funcționarea Consiliului Național al Calificărilor și al Formării Profesionale a Adulților, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Potrivit Expunerii de motive, se preconizează „*adaptarea textului vechi la noua realitate a sectoarelor de negociere colectivă, care au înlocuit ramurile de activitate, facilitarea agregării în comitete multisectoriale, precum și modificări ale accesului în structura comitetelor sectoriale deja existente pentru organizațiile patronale și sindicale reprezentative actualmente sau care își vor dobândi reprezentativitatea în viitor*”.

2. Prin conținutul său normativ, propunerea legislativă se încadrează în categoria legilor organice, fiind incidente prevederile

art. 73 alin. (3) lit. p) din Constituția României, republicată, iar în aplicarea dispozițiilor art. 75 alin. (1) din Legea fundamentală, prima Cameră sesizată este Senatul.

3. Precizăm că, prin avizul pe care îl emite, Consiliul Legislativ nu se pronunță asupra oportunității soluțiilor legislative preconizate.

4. Referitor la **Expunerea de motive**, semnalăm, în primul rând, că aceasta nu cuprinde informații concrete referitoare la impactul financiar asupra bugetului general consolidat pe termen lung (pe 5 ani), astfel cum prevede art. 31 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ci în cuprinsul acesteia doar se menționează că „Aplicarea noilor prevederi ar putea genera un impact financiar limitat”, că „aceste cheltuieli sunt marginale raportat la beneficiile socio-economice anticipate” și că „posibilitatea constituirii comitetelor multisectoriale poate conduce la un număr efectiv mai redus de structuri, ceea ce limitează corespunzător impactul bugetar potențial”.

În acest context, precizăm că aplicarea soluțiilor legislative propuse referitoare la comitetele sectoriale și la înființarea și funcționarea comitetelor multisectoriale (al căror număr nu se cunoaște și nici nu se estimează în instrumentul de prezentare și motivare) va implica, așa cum se preconizează la pct. 14 și 15 ale art. I din propunerea legislativă, resurse umane și financiare alocate de la bugetul de stat, având în vedere că activitatea desfășurată de acele comitete presupune existența unui personal (în cazul celor multisectoriale, altul decât cel care își desfășoară activitatea în cadrul secretariatelor tehnice ale comitetelor sectoriale, respectiv **câte două posturi** remunerate la nivelul **salariului mediu brut pe economie pentru fiecare post**), o sumă echivalentă cu valoarea **unui salariu mediu brut pe economie, pentru acoperirea cheltuielilor curente de funcționare** ale secretariatului tehnic, precum dreptul de a li se atribui în folosință gratuită bunuri aflate în proprietatea publică (altele decât cele date în folosință comitetelor sectoriale).

În al doilea rând, precizăm că din cuprinsul **Expunerii de motive** nu reiese ca soluțiile preconizate să fi fost precedate de o temeinică fundamentare, nefiind respectate prevederile art. 6 alin. (1) din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, potrivit căroră „Proiectul de act normativ trebuie să instituie reguli necesare, suficiente și posibile care să conducă la o cât mai mare stabilitate și eficiență legislativă”, iar „Soluțiile pe care le cuprinde trebuie să fie temeinic fundamentate, luându-se în considerare interesul social, politica legislativă a statului român și cerințele corelării cu

ansamblul reglementărilor interne și ale armonizării legislației naționale cu legislația comunitară și cu tratatele internaționale la care România este parte, precum și cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului”.

În acest context sunt aplicabile considerentele exprimate în Decizia Curții Constituționale nr. 682 din 27 iunie 2012: **„Lipsa unei fundamentări temeinice a actului normativ în discuție determină, [...], încălcarea prevederilor din Constituție cuprinse în art. 1 alin. (5) [...]”**.

5. Analizând conținutul prezentei propuneri, constatăm următoarele:

- la **art. I**, din 15 puncte de modificare și completare care se referă la **18 articole, doar cateva alineate** ale respectivelor articole se referă exclusiv la comitetele sectoriale, restul vizând și comitetele multisectoriale;

- **art. II** prezintă caracter **retroactiv**, deoarece prevede o modalitate aparte de încetare a personalității juridice a unor entități (comitete sectoriale) cărora deja le-a fost recunoscută personalitatea juridică;

- **art. III** cuprinde doar dispoziția de republicare a Legii nr. 132/1999.

6. În ceea ce privește posibilitatea înființării de comitete multisectoriale, cu consecința includerii unor intervenții legislative asupra cadrului normativ existent, astfel încât, de principiu, de regimul juridic al comitetelor sectoriale să se bucure și comitetele multisectoriale, semnalăm următoarele:

6.1. Sectoarele de negociere colectivă sunt prevăzute și definite în Legea nr. 367/2022, iar potrivit art. 85 lit. f) din același act normativ, stabilirea sectoarelor de negociere colectivă se aprobă prin ordin al ministrului responsabil cu dialogul social¹.

6.2. Comitetele sectoriale se înființează în prezent potrivit art. 4¹ din Legea nr. 132/1999, ce are ca obiect înființarea, organizarea și funcționarea Consiliului Național al Calificărilor și al Formării Profesionale a Adulților, singura modificare preconizată prin prezenta propunere fiind **trimiterea la sectoarele de negociere colectivă** aprobate prin ordin al ministrului responsabil cu dialogul social, **în loc de ramurile de activitate** definite prin Contractul colectiv de muncă unic la nivel național în vigoare.

6.3. În acest context, învederăm faptul că aspectele referitoare la comitetele sectoriale (dat fiind că nu au legătură exclusiv cu formarea profesională a adulților), pentru respectarea exigențelor de tehnică legislativă privind asigurarea **integrării organice a reglementării în**

¹ A se vedea Ordinul ministrului muncii și solidarității sociale nr. 2311/2023 privind stabilirea sectoarelor de negociere colectivă și a codurilor CAEN de 4 cifre aferente acestora, precum și aprobarea Procedurii de încadrare în sectoarele de negociere colectivă a unităților definite conform art. 1 pct. 21 din Legea nr. 367/2022 privind dialogul social.

sistemul legislației și principiul unicității reglementării în materie, prevăzute la art. 13 lit. a) și art. 14 alin. (1) din Legea nr. 24/2000, ar trebui reglementate, **numai în măsura în care ar fi necesare**, în Legea nr. 367/2022.

6.4. Pe de altă parte, este de reflectat, mai ales în contextul economic actual, în ce măsură pe lângă Consiliul Național al Calificărilor și al Formării Profesionale a Adulților, care se constituie și funcționează în sistem tripartit și are în componență reprezentanți ai administrației publice centrale, ai organizațiilor sindicale și ai asociațiilor patronale reprezentative la nivel național, **dacă se mai justifică existența, cu statut de instituție de utilitate publică, a unor comitete sectoriale, ba mai mult și a unor comitete multisectoriale**, având ca principală „misiune”, *de lege ferenda*, „sprijinirea partenerilor de dialog social în participarea la sistemul de formare profesională la nivelul sectorului de negociere colectivă, inclusiv prin promovarea dobândirii, consolidării și extinderii competențelor profesionale ale angajaților și dezvoltarea, actualizarea și validarea calificărilor și a standardelor ocupaționale aferente sectorului, adaptate la nevoile pieței muncii”, adică realizarea unor **activități aproape necuantificabile și neverificabile, al căror rezultat concret nu poate fi evaluat**.

Referitor la cele de mai sus, semnalăm faptul că **lipsește informațiile referitoare la activitățile efective desfășurate începând cu anul 2009 și până în prezent de comitetele sectoriale, la numărul acestora și la rezultatele obținute, astfel încât să-și justifice existența în continuare ca instituții de dialog social de utilitate publică și nu ca simple asociații**, supuse regimului de drept comun, reglementat prin Ordonanța Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații, și chiar să fundamenteze și necesitatea înființării unor comitete multisectoriale, cu „misiune” similară.

6.5. Mai mult, precizăm că diferența semantică dintre comitetele sectoriale și comitetele multisectoriale este evidentă, atât denumirea de „comitet multisectorial”, cât și definiția acestei expresii fiind lipsite de logică, dat fiind faptul că la nivelul unui sector nu pot exista mai multe sectoare, căci un sector nu poate cuprinde mai multe sectoare.

6.6. Totodată, reiterăm faptul că extinderea regimului juridic al comitetelor sectoriale la comitetele multisectoriale presupune cheltuieli substanțiale de la bugetul de stat sau afectarea unor bunuri aflate în proprietatea publică a statului pentru desfășurarea activității acestor comitete (de exemplu, bunuri date în folosință gratuită, subvenții, salariile personalului care asigură secretariatul tehnic al acestor comitete), conducând la posibilitatea creării unor organisme de drept

privat bugetofage și a căror utilitate publică nu poate fi justificată, în contextul în care există deja comitete sectoriale, instituții de dialog social de utilitate publică ce beneficiază deja de bunuri, personal și finanțare.

6.7. În plus, semnalăm că, potrivit art. 38 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2000, pentru ca o persoană juridică să fie recunoscută ca fiind de utilitate publică, aceasta trebuie să îndeplinească, în mod cumulativ, mai multe condiții, ceea ce înseamnă că utilitatea publică trebuie justificată, nu declarată ca atare, altfel, creându-se un regim privilegiat pentru anumite persoane juridice de drept privat, cu consecința încălcării principiului constituțional al egalității de tratament.

De asemenea, precizăm că, potrivit art. 39 alin. (1) teza I din Ordonanța Guvernului nr. 26/2000, dreptul comun în materie, recunoașterea unei asociații sau fundații ca fiind de utilitate publică se face prin hotărâre a Guvernului², iar recunoașterea utilității publice prin lege ar însemna că soluțiile legislative stabilite prin acest act normativ ar fi sustrase controlului judecătoresc exercitat de către instanțele de contencios administrativ, nefiind respectat principiul accesului liber la justiție consacrat de art. 21 din Constituție și dreptul fundamental al persoanei vătămate de o autoritate publică, prevăzut la art. 52 din Legea fundamentală.

6.8. Prin urmare, textele referitoare la comitetele multisectoriale, în primul rând din punct de vedere conceptual și în al doilea rând din punct de vedere al implicațiilor bugetare, nu ar putea fi promovate, în actuala redactare și cu prezenta motivare.

6.9. Precizăm, însă, că nimic nu împiedică mai multe comitete sectoriale să se asocieze în comitete multisectoriale sau cu orice altă denumire (de exemplu, regionale, naționale etc.), dar în virtutea dreptului de asociere, prevăzut la art. 40 din Constituție, drept de care beneficiază orice persoană fizică și juridică din România și care, de principiu, este exercitat prin aplicarea prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații.

7. Pe lângă aspectele prevăzute mai sus, cele mai multe texte ale propunerii se caracterizează prin imprecizie, neclaritate, lipsă de predictibilitate, și totodată nu respectă dispoziții și principii consacrate de Codul civil, contrar prevederilor art. 1 alin. (5) din Constituție referitoare la calitatea legii, conducând la încălcarea principiului securității juridice și la imposibilitatea aplicării soluțiilor vizate, în

² Potrivit paragrafului 42 din Decizia Curții Constituționale nr. 457/2020. „Atunci când o hotărâre a Guvernului încalcă legea sau adaugă la dispozițiile legii, ea poate fi atacată în instanța de contencios administrativ în temeiul art. 52 și al art. 126 alin. (6) din Constituția României, republicată, și al dispozițiilor conținute în legea specială în materie. Legea nr. 554/2004 privind contenciosul administrativ, cu modificările și completările ulterioare”.

cele ce urmează fiind prezentate, cu titlu exemplificativ, unele dintre aceste aspecte.

7.1. La art. I pct. 3, la textul propus pentru **art. 4¹ alin. (2)**, semnalăm că definiția propusă este în contradicție cu termenul ce se urmărește a fi definit, deoarece „comitetele **multisectoriale**” (dat fiind că prefixul „multi” exprimă ideea de pluralitate) nu pot „cuprinde” un singur sector de negociere colectivă.

Totodată, semnalăm că textul propus este lipsit de logică, având caracterul unui nonsens, deoarece la nivelul unui sector nu pot exista mai multe sectoare (nu pot fi organizate comitetele multisectoriale), un sector nu poate cuprinde mai multe sectoare, ci cel mult subsectoare.

La **alin. (3)**, potrivit căruia **comitetele multisectoriale** se stabilesc prin hotărâre a Consiliului Național Tripartit, precizăm că, în cuprinsul Legii nr. 367/2022 nu a fost identificată nicio dispoziție referitoare la personalitatea juridică a Consiliului Național Tripartit, potrivit art. 82, acesta fiind un organism consultativ la nivel național, constituit în vederea promovării bunelor practici din domeniul dialogului social tripartit la cel mai înalt nivel. Prin urmare, dat fiind faptul că acest organism nu are personalitate juridică, acesta nu poate stabili, prin hotărâre, entități deja înființate prin actul de constituire și supuse înregistrării la Tribunalul București pentru dobândirea personalității juridice, conform art. 4¹ alin. (1) *de lege lata* și *de lege ferenda*.

De asemenea, precizăm că, din analiza prevederilor Legii nr. 367/2022 nu a reieșit că acest organism consultativ adoptă hotărâri (neexistând în cuprinsul legii nicio dispoziție referitoare la toate actele pe care acesta le adoptă). În schimb, la art. 110 alin. (4) și (8) din același act normativ, se face referire la avizul conform al Consiliului Național Tripartit.

În plus, semnalăm că principalele atribuții ale Consiliului Național Tripartit sunt prevăzute la art. 85 din Legea nr. 367/2022, iar prin Legea nr. 132/1999, ce are ca obiect înființarea, organizarea și funcționarea Consiliului Național al Calificărilor și al Formării Profesionale a Adulților, nu se pot stabili atribuții pentru Consiliul Național Tripartit.

La **alin. (4)**, precizăm că, așa cum am menționat și la alin. (2), un sector nu poate cuprinde mai multe sectoare, la nivelul unui sector putând fi organizat un singur comitet sectorial.

7.2. La art. I pct. 4, la textul propus pentru **art. 4² alin. (2)**, precizăm că norma este incompletă, deoarece nu este prevăzut și termenul pentru exprimarea opțiunii de a semna acordul de asociere, după primirea notificării.

La **alin. (3) lit. c)**, semnalăm că norma este lipsită de claritate și predictibilitate, deoarece nu se înțelege cum, din moment ce nu există organizații reprezentative la nivelul sectorului de negociere colectivă, acordul de asociere ar putea să fie semnat de organizația patronală sau sindicală reprezentativă la nivel de sector, respectiv care este organizația patronală sau sindicală reprezentativă la nivel de sector care semnează acordul de asociere. Prin urmare, textul necesită a fi revăzut și reformulat.

La **alin. (4)**, semnalăm că, prin folosirea sintagmei „este necesar acordul de asociere a cel puțin **câte o organizație patronală și una sindicală** din fiecare sector reprezentat în comitetul sectorial în parte”, textul este în contradicție cu cel propus la pct. 3 pentru art. 4¹ alin. (3), care face referire la acordul încheiat între **organizațiile** din sectoarele respective îndreptățite în conformitate cu dispozițiile prezentei legi.

La **alin. (7) teza I**, semnalăm că, prin folosirea sintagmei „vor depune **în format electronic o copie** a respectivului dosar la ministerul responsabil cu dialogul social”, norma este neclară și lipsită de predictibilitate, deoarece nu se înțelege ce anume se depune la ministerul responsabil cu dialogul social: documente semnate electronic sau copii simple ale documentelor respective. În plus, precizăm că nu este clar care ar fi scopul depunerii acestui dosar și nici dacă, în vederea dobândirii personalității juridice, trebuie depusă la Tribunalul București și negația prevăzută la **teza a II-a**, respectiv confirmarea faptului că „la nivelul sectorului de negociere colectivă nu există înființat un Comitet sectorial”.

7.3. La art. I pct. 5, la textul propus pentru **art. 4³ lit. b)**, norma este imprecisă prin folosirea sintagmei „conforme prevederilor legale în vigoare”.

7.4. La art. I pct. 6, la textul preconizat pentru **art. 4⁵ alin. (3)**, semnalăm că registrul special cu privire la care se propune ca ministerul responsabil cu dialogul social să aibă acces liber și gratuit conține elemente de identificare ale unei persoane juridice și, pe cale de consecință, nu sunt incidente prevederile Regulamentului (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor)³.

³Potrivit considerentului (14) teza a doua din preambulul Regulamentului. „Prezentul regulament nu se aplică prelucrării datelor cu caracter personal care privesc persoane juridice și, în special, întreprinderi cu personalitate juridică, inclusiv numele și tipul de persoană juridică și datele de contact ale persoanei juridice”.

Totodată, precizăm că nu este clar cum s-ar realiza în mod concret accesul liber la informațiile din acel registru și nici care este scopul pentru care ministerul responsabil cu dialogul social ar trebui să aibă acces neîngrădit la acel registru, lipsind argumentări în acest sens din Expunerea de motive.

7.5. La **art. I pct. 12**, la textul propus pentru **art. 4¹¹ alin. (1)**, care vizează „**misiunea principală** a comitetelor sectoriale/multisectoriale”, semnalăm că textul propus generează un paralelism legislativ, interzis de art. 16 din Legea nr. 24/2000, cu textul propus la **pct. 2** pentru **art. 4 alin. (1¹)**, care reglementează „**principalul rol** al comitetelor sectoriale/multisectoriale”.

Și textul de la **alin. (2)** generează paralelism legislativ, deoarece reia, într-o redactare similară, soluțiile legislative propuse la **alin. (1)** și la **pct. 2** pentru **art. 4 alin. (1¹)**. Paralelisme legislative regăsim și la **art. I pct. 13**, la textele propuse pentru **art. 4¹² lit. p)** și **w)**, precum și la **art. I pct. 14**, la textele preconizate pentru **art. 4¹³** (dat fiind că finanțarea prevăzută în prezent la art. 4¹² lit. a) vizează deja cheltuielile curente, incluzând cele două posturi din cadrul secretariatelor tehnice ale comitetelor sectoriale).

7.6. La **art. I pct. 15**, la textele preconizate pentru **art. 4¹⁴ lit. b)** și **c)**, referitoare la veniturile realizate prin prestarea serviciilor de **validare a standardelor ocupaționale și a calificărilor asociate**, respectiv a serviciilor de **validare a calificărilor și standardelor de pregătire profesională**, în urma analizei proiectului și a dispozițiilor incidente în materie, se constată că atribuțiile comitetelor sectoriale/multisectoriale în privința prestării serviciilor de validare nu sunt corelate.

Astfel, art. 4 alin. (1¹), propus la pct. 2, prevede că „**principalul rol** al comitetelor sectoriale/multisectoriale **constă în (...) validarea calificărilor**”, iar art. 4¹¹ alin. (1), propus la pct. 12, prevede că „**misiunea principală** a comitetelor sectoriale/multisectoriale **constă în (...) validarea calificărilor și a standardelor ocupaționale**”, în timp ce, potrivit normei propuse la alin. (2), „comitetele sectoriale **participă la (...) validarea standardelor ocupaționale**”.

Pe de altă parte, niciuna dintre atribuțiile propuse la pct. 13 pentru art. 4¹² nu vizează prestarea, de către comitetele sectoriale/multisectoriale, a serviciilor de validare. În schimb, textele propuse la lit. e)-g) prevăd că un astfel de comitet „**participă la dezvoltarea și actualizarea**, sub coordonarea Autorității Naționale pentru Calificări, a **calificărilor**”, „**definește calificările și elaborează standardele de pregătire profesională**” și **realizează „analize**

ocupationale pentru definirea competențelor și calificărilor și pentru elaborarea și validarea standardelor ocupationale”.

Referitor la normele incidente în acest domeniu, facem trimitere și la următoarele prevederi ale Hotărârii Guvernului nr. 1192/2024 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale pentru Calificări:

- „**ANC, în calitate de instituție de reglementare pentru ocupațiile de specialist în sisteme de calificare și de evaluator de competențe profesionale, realizează și aprobă standardele ocupationale, de calificare (...)**” - art. 3 alin. (1);

- „**Veniturile proprii ale ANC provin (...) din tarife percepute beneficiarilor pentru:**

(...);

d) **elaborarea, recunoașterea și validarea calificărilor**” - art. 8 alin. (2) lit. d).

7.7. La **art. I pct. 15**, la textul propus pentru **art. 4¹⁵ alin. (2)**, semnalăm că soluția legislativă este eronată, având în vedere că, potrivit art. 249 alin. (1) și (2) din Codul civil, „Oricare ar fi cauzele dizolvării, bunurile persoanei juridice rămase după lichidare vor primi destinația stabilită în actul de constituire sau statut ori destinația stabilită în hotărârea organului competent luată înainte de dizolvare”, iar „În lipsa unei asemenea prevederi în actul de constituire sau statut ori în lipsa unei hotărâri luate în condițiile alin. (1), precum și în cazul în care prevederea sau hotărârea este contrară legii sau ordinii publice, la propunerea lichidatorului, bunurile rămase după lichidare se atribuie de instanța competentă, prin hotărâre supusă numai apelului, unei persoane juridice cu scop identic sau asemănător, dacă prin lege nu se prevede altfel. Atunci când există mai multe astfel de persoane juridice, lichidatorul propune cel puțin 3 persoane juridice, caz în care bunurile se atribuie prin tragere la sorti”.

La **art. 4¹⁶**, semnalăm că, potrivit art. 244 din Codul civil, dizolvarea reprezintă unul dintre modurile de încetare ale persoanei juridice și, pe cale de consecință, din moment ce persoana juridică nu mai există și, deci, nu mai are capacitate juridică, nici membrii acesteia nu mai pot acționa în numele ei, astfel încât să poată decide destinația bunurilor rămase în urma lichidării.

De asemenea, facem trimitere și la prevederile art. 249 alin. (1) și (2) din Codul civil.

La **art. 4¹⁷ alin. (1)**, semnalăm că deciziile unei persoane juridice nu se iau de către părțile „constituente”, ci conform actului de înființare a acesteia.

La **art. 4¹⁸ alin. (1)**, semnalăm exprimările improprii și imprecise „are la dispoziție un termen” și „În cazul în care nu se produc schimbările necesare”.

7.8. La art. II alin. (1), semnalăm că textul prezintă caracter retroactiv, deoarece vizează comitetele sectoriale **constituite anterior** intrării în vigoare a legii care face obiectul prezentei propuneri, adică acele comitete sectoriale care **au dobândit deja personalitate juridică** în condițiile prevăzute de legislația în vigoare de la acel moment. Observația este valabilă și pentru **alin. (2) și (3)**.

La **alin. (2)**, potrivit căruia comitetele sectoriale constituite anterior intrării în vigoare a legii care face obiectul prezentei propuneri care nu depun la Tribunalul București documentația prevăzută la **alin. (1) își pierd de drept personalitatea juridică și calitatea de comitet sectorial și se dizolvă de drept**, semnalăm, în primul rând, că nici *de lege lata*, nici *de lege ferenda*, conform prezentei propuneri, actul normativ asupra căruia se intervine nu conține prevederi referitoare la modurile și cazurile de dizolvare a comitetelor sectoriale.

În al doilea rând, precizăm că modurile de drept comun de încetare a persoanei juridice sunt clar prevăzute la art. 244 din Codul civil, printre acestea numărându-se și dizolvarea, la art. 245 din același act normativ, fiind reglementate și cazurile în care persoanele juridice de drept privat se dizolvă de drept:

- a) dacă termenul pentru care au fost constituite s-a împlinit;
- b) dacă scopul a fost realizat ori nu mai poate fi îndeplinit;
- c) dacă scopul pe care îl urmăresc sau mijloacele întrebuințate pentru realizarea acestuia au devenit contrare legii sau ordinii publice ori dacă ele urmăresc un alt scop decât cel declarat.

De asemenea, precizăm că și în cazul asociațiilor și fundațiilor, conform prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 26/2000, dizolvarea de drept intervine în cazuri concrete și justificate obiectiv, constarea acesteia realizându-se prin hotărâre judecătorească:

- a) la împlinirea duratei pentru care a fost constituită;
- b) dacă realizarea sau, după caz, imposibilitatea realizării scopului pentru care a fost constituită, dacă în termen de 3 luni de la constatarea unui astfel de fapt nu se produce schimbarea acestui scop;
- c) în situația imposibilității constituirii adunării generale sau a consiliului director în conformitate cu statutul asociației, dacă această situație durează mai mult de un an de la data la care, potrivit statutului, adunarea generală sau, după caz, consiliul director trebuia să se constituie;

d) în situația reducerii numărului de asociați sub limita fixată de lege, dacă acesta nu a fost complinit timp de 3 luni.

Totodată, la **alin. (2)**, referitor la sintagma „cererea adresată conform prevederilor alin. (1)”, precizăm că la alin. (1) nu se face referire la depunerea unei cereri, ci la depunerea unei documentații, norma fiind neclară. Observația este valabilă și pentru **alin. (3)**, referitor la sintagma „cererea depusă conform alin. (1)”.

La **alin. (3)**, în plus, semnalăm că norma este lipsită de predictibilitate, întrucât nu se înțelege ce reprezintă instituțiile de dialog social de utilitate publică menționate în text, nici în cuprinsul propunerii și nici în cuprinsul actului normativ de bază nefiind stabilită o accepțiune a acestei noțiuni.

În același timp, semnalăm că din redactarea textului ar reieși că transformarea comitetelor sectoriale constituite anterior intrării în vigoare a legii care face obiectul prezentei propunerii în instituții de dialog social de utilitate publică ar fi o modalitate forțată de transformare a unei persoane juridice constituite prin exercitarea dreptului constituțional de asociere, ceea ce reprezintă o ingerință în drepturile fundamentale de proprietate și de asociere, prevăzute la art. 44 și 40 din Constituție, deoarece decizia transformării trebuie să fie luată chiar de organele reprezentative ale persoanei juridice.

8. În concluzie, în actuala formă, prezenta propunere nu poate fi promovată, însă, după eliminarea dispozițiilor referitoare la comitetele multisectoriale și reformularea textelor care nu respectă prevederile constituționale și legale sus-menționate, incluzând normele de tehnică legislativă, ar putea fi promovată o altă propunere legislativă cuprinzând modificări ale regimului juridic al comitetelor sectoriale, în măsura în care, pe baza unor elemente obiective, se apreciază că existența acestora se justifică în continuare.

PREȘEDINTE

Florin IORDACHE

București
Nr. 749/13.10.2025